

[Poul Nielson]

dan set finder tankegangen og hele den holdning, der ligger til grund for kristeligt folkepartis ændringsforslag og formuleringerne i dem, sympatisk, men vi mener, at der med kristeligt folkepartis ændringsforslag rejses en række problemer, hvis størrelse er ude af proportion med det, vi i øvrigt her beslutter. Jeg er nødt til at anbefale, at man stemmer imod de af kristeligt folkeparti stillede ændringsforslag, men det må ikke forstås som en egentlig afstandtagen fra de synspunkter, kristeligt folkeparti i øvrigt mere generelt har vedrørende spørgsmålet her.

Så vil jeg til slut, inden jeg anbefaler at stemme for det ændringsforslag, flertallet har stillet, sige, at denne beslutning, som forhåbentlig vedtages, efter vores opfattelse mere er udtryk for en fastholdelse af kontinuiteten i Danmarks politik over for Sydafrika end for noget som helst andet. Det er en politik formuleret på samme grundlag som det, vores politik har været ført på i FN i mere end 10 år, en politik, der har været bred tilslutning til i folketinget. Jeg håber, at der med denne klargøring af vores politik på nuværende tidspunkt ikke lægges op til nogen konfrontation i Sydafrikapolitikken. Vi ser dette som en klargøring på et enkelt felt af den politik, der mere generelt har været bred enighed om, og jeg håber, det kan fortsætte på den måde.

Jørgen Junior (FP):

Det er meget svært både at blæse og have mel i munden, som hr. Poul Nielson her prøvede på. Der skulle nødvendigvis være tale om en konfrontation, siges der. Hvad er kendsgerningen? Man må virkelig stærkt og dybt følt ønske hr. Gert Petersen og også DKP til lykke. Det er altså lykkedes at få en markering af, på hvilket grundlag den danske regering ønsker at føre sin Afrikapolitik. Så kan man spørge: Afrikapolitik, er det væsentligt? Ja, Afrika er for øjeblikket det område i verden, hvor en mængde af den for Danmark meget væsentlige udenrigspolitik bliver grundlagt. Ud fra det synspunkt er dette forslag, der nu reelt er til en slags første behandling, fordi SFs forslag er ændret på visse punkter, men alligevel præget af SFs ånd, et forslag, der markerer en meget væsentlig og meget beklagelig udvikling i dansk politik.

Reelt har regeringen hermed gjort SFs og kommunisternes Afrikapolitik til sin egen, og man vil føre en væsentlig del af Danmarks udenrigspolitik på basis af kommunistiske stemmer. Det må siges at være en ny ting, en væsentlig ting og en meget sørgelig ting.

At de ikke-socialistiske partier så i fællesskab stemmer imod dette forslag, er naturligvis et lyspunkt midt i et mørke, et meget uhyggeligt mørke, som er ved at sænke sig over dansk udenrigspolitik. Så kan man håbe, at dette sammenhold på dette isolerede område kan skabe præcedens også på indenrigspolitiske områder.

Man må spørge sig selv: hvorfor kommer egentlig regeringen med dette forslag nu? Hvad er bagtanken med det? Er det, fordi vi i løbet af ganske kort tid ikke længere har EF-formandskabet? Det er det nok, for nu skal der sikkert være et Ministerrådsmøde, og da vil det være dejligt at kunne sige til de andre ministre: se, hvad vi har gjort i Danmark. Man kan derigennem få lavet en propagandainsats, man kan få skærpet modsætningerne, man kan få pustet til ilden, når man kan sige: se, vi har den danske befolknings opbakning af støtte til såkaldte befrielsesbevægelser. Da vil det bare være rart, hvis det bliver sagt, at der er tale om en folkefrontsopbakning, som det så smukt hedder, der er ikke tale om den danske befolknings opbakning.

Det er sørgeligt, at den socialdemokratiske regering er hoppet på denne limpind. Jeg synes, det er en meget, meget beklagelig udvikling, at fordi der nu skal skabes blæst i den sidste måned i Ministerrådet, fordi Danmark skal markere de Afrikastandpunkter, som det ikke lykkedes at komme igennem med i begyndelsen, på januar- og februar-møderne, bøjer man sig altså pludselig her for SF. Man skal til at føre kommunistisk Afrikapolitik. Jeg synes ærlig talt, regeringen burde skamme sig.

Arne Christiansen (V):

Allerede ved første behandling af SFs beslutningsforslag meddelte jeg, at venstre ikke kunne medvirke ved gennemførelsen af økonomisk boykot af visse aktiviteter i Sydafrika, og det langvarige udvalgsarbejde har ikke godtgjort, at dansk enegang på dette område på nogen måde vil have den tilsigtede virk-